

ТЕОРІЯ ІДЕАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

Поняття категорії «страхування» ґрунтується на суспільних відносинах щодо ефективного способу боротьби із різного роду небезпеками, руйнівними та несприятливими наслідками згубного впливу небажаних подій, які зменшують і відшкодовують матеріальні збитки за рахунок заздалегідь акумульованих коштів [2]. В основу страхової теорії та страхової діяльності покладено різні теорії, як евентуальної потреби, страхового фонду, відшкодування втрат, страхового ризику, катастроф, вивільненої енергії, страхових відносин, господарської діяльності, тощо [1]. В свою чергу також існують і закордонні новітні розробки та теорії, одна з яких – теорія ідеального страхування, згідно якої, страхове покриття вважається оптимальним, коли воно більше за очікувані втрати. Зміст даної теорії віднайшло своє відображення в праці «Теорії ризику» (1971) закордонного вченого Кеннета Ерроу, який опираючись на так звану «першу теорему оптимальності», стверджує, що страхове відшкодування завданих страхувальникові збитків разом з його «власною участю», приймає характер оптимального вже тоді, коли воно є більшим, ніж очікувані витрати. Відповідно, умови страхового полісу можна вважати оптимальними для страхувальника тоді, коли вони є кращими за очікувані. Математичним виразником оптимального страхового захисту для страхувальника вважається така ситуація, при котрій математичне очікування збитку відповідає математичному очікуванню їх компенсації [3].

Теоретично кожен ситуацію, котра характеризується існуванням елементів непевності, можна кваліфікувати як «ризикову ситуацію» тому, що немає такої непевності, яку не можна було б якимось чином виміряти [1]. Вона дає можливість кожен непевність оцінити у цифрових параметрах, тобто розрахувати її і при потребі – надати страховий захист. Тому дана теорія використовується в актуарних розрахунках, за допомогою яких визначаються розміри страхових тарифів, собівартість і ціна страхових послуг, вимірюється страховий ризик.

В сучасній вітчизняній літературі відсутні спеціальні дослідження щодо застосування теорії ідеального страхування. Хоча питання сутності оптимального страхового покриття розглядали в своїх працях вітчизняні вчені та практики, як В. Базилевич, О. Барановський, Н. Внукова, О. Залетов, М. Клапків, та багато інш. [2]

Проте теорія ідеального страхування активно впроваджується в страховій діяльності, адже це один з способів мінімізації ризику, як страховиків так і страхувальників, що особливо актуально для фінансових послуг та фінансових продуктів, які важко оцінити в момент їх придбання.

Список використаної літератури:

1. Александрова М.М. Страхування: навчально-методичний посібник // – К.: ЦУЛ, 2002 – с. 5–14.
2. Пацурія Н.: Генезис і сутність страхування: аналіз наукових концепцій. // [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://papers.univ.kiev.ua/article/patsuriya-n-the-genesis-of-the-concepts-regarding-of-the-essence-of-insurance_17567
3. Arrow, Kenneth J., Insurance, Risk and Resource Allocation (1971). Нариси в «Теорії ризику», Vol. , с. 134–143.